

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.351 van 25 oktober 2001
in de zaak A. 103.003/VII-23.361.**

In zake : de n.v. SOCIÉTÉ DE RECHERCHES IMMOBILIÈRES (SRI),
die woonplaats kiest bij
advocaat B. MARTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Predikherenstraat 20

verzoekende partij in tussenkomst :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. LUYPAERS en H. DERDE,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SOCIÉTÉ DE RECHERCHES IMMOBILIÈRES op 6 april 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 februari 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw, waarbij het beroep dat zij had ingesteld tegen de beslissing van 7 juni 2000 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest houdende aanmaning tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek met betrekking tot gronden gelegen aan de Rittwegerlaan 1 en 3 te Machelen, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. MARTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Verzoek tot tussenkomst

Overwegende dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest met een verzoekschrift van 30 juli 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen, omdat “deze principiëenzaak en de precedentwaarde van de tussen te komen arresten” belangrijke implicaties zullen hebben ten aanzien van het gevoerde beleid; dat een dusdanig, niet geïndividualiseerd, belang niet kan worden aangenomen; dat het verzoek wordt afgewezen;

2. Gegrondheid van de vordering

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.1. Overwegende dat de standpunten van de partijen als volgt kunnen worden samengevat :

3.1.1. De verzoekende partij voert in haar **verzoekschrift** aan dat zij door het bestreden besluit definitief wordt aangeduid als saneringsplichtige.

Dit impliceert dat zij zal moeten overgaan tot de opstelling en uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek.

Vervolgens zal zij een bodemsaneringsproject moeten opstellen en zal zij, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, moeten overgaan tot bodemsaneringswerken.

De hiermee gepaard gaande kosten zullen onvermijdelijk tot een faillissement leiden.

3.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar **nota** onder meer dat de verplichting om effectief tot bodemsanering over te gaan thans nog niet vaststaat.

Uitsluitel daaromtrent kan pas worden gegeven na het opstellen van het beschrijvend bodemonderzoek.

In ieder geval zal nog een nieuwe formele beslissing moeten worden genomen die dan door de verzoekende partij kan worden aangevochten.

Gelet op de huidige stand van de bodemsaneringsprocedure, kan het beweerde nadeel, met name het dreigende faillissement ten gevolge van de hoge saneringskost -kost die overigens pas later zal kunnen worden begroot-, niet worden toegeschreven aan de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Bovendien kunnen de gemaakte kosten verhaald worden op de saneringsaanspraken;

3.2. Overwegende dat de tweede schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

De bestreden beslissing verplicht de verzoekende partij er niet toe een bodemsanering uit te voeren, doch legt enkel op om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren.

De uiteenzetting van de verzoekende partij in haar verzoekschrift heeft quasi uitsluitend betrekking op nadelen die een gevolg zijn van het moeten uitvoeren of minstens financieel ten laste nemen van de sanering zelf.

Nergens wordt aangevoerd dat de kosten die met het door het bestreden besluit opgelegd beschrijvend onderzoek zullen gepaard gaan, van die aard zijn dat ze het voortbestaan van de onderneming in enigerlei mate bedreigen.

Zij toont derhalve geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, voortvloeiend uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, aan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in het administratief kort geding, wordt niet ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij in tussenkomst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig oktober tweeduizend en een, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.